

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13Csp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120298570
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2020:6120298570.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Pajštúnska č. 5, IČO 53 255 739 proti žalovanému: J. B., T.. XX.XX.XXXX, U. H. R. Č.. XXX, U..Č.. H. R. Č.. XXX, štátny občan SR, zastúpený JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom Lučenec, Ul. J. Kráľa č. 5/A o zaplatenie sumy 418,19 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobca sa podanou žalobou domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 418,19 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 257,15 Eur od 23.03.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

1.1 Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s. postúpil postupca na žalobcu - postupníka spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. žalovanú pohľadávku.

1.2 Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 16.09.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, (ďalej len Zmluva o úvere), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP).

1.3 Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a podmienky pri neplnení zmluvných povinností sú upravené v Zmluve a vo VOP.

1.4 Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti Zmluvy o úvere v súlade s obchodným zákonníkom a Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (poznámka súdu: v čase uzavretia posudzovanej Zmluvy o úvere platil a bol účinný Zák.č. 129/2010 Z.z.).

1.5 Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy a pôvodný veriteľ podaním z dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

1.6 Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 418,19 Eur a pozostávala z istiny vo výške 257,15 Eur, z riadneho úroku vo výške 140,40 Eur, z úroku z omeškania vo výške 19,- Eur a z poplatkov vo výške 1,64 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadnu úhradu.

1.7 Žalovaná suma 418,19 Eur pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 257,15 Eur, riadneho úroku vo výške 140,40 Eur, úroku z omeškania vo výške 19,- Eur a poplatkov vo výške 1,64 Eur.

1.8 Spolu s neuhradenou časťou istiny si žalobca uplatňuje aj zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 257,15 Eur, počnúc dňom nasledujúcim po uzavretí (účinnosti) postúpenia pohľadávky, t. j. od 23.03.2019 do zaplatenia.

3/ K podanej žalobe žalobca pripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok vrátane Prílohy, Zmluvu o splátkovom úvere vrátane štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vrátane doručky, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., Sadzobník Slovenskej sporiteľne, a.s., výzvu pôvodného veriteľa zo dňa 18.12.2018, výpis z úverového účtu žalovaného, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, pokus o zmier zo dňa 20.02.2020 vrátane podacieho poštového hárku, výzvu pôvodného veriteľa zo dňa 27.01.2018.

4/ Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odôvodnený odpor. Odpor odôvodnil tým, že namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácia žalobcu z dôvodu, že žalobca v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zák.č. 483/2001 Z.z. (ďalej len Zákon o bankách) nepreukázal doručenie výzvy žalovanému, ktorý bol nepretržite po dobu viac ako 90 dní v omeškaní s platením úveru. Ďalej žalobca nepreukázal, že došlo k zosplateniu úveru spôsobom podľa ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Obč. zák, teda pohľadávka sa nestala splatnou a nebola ani postupiteľná. Ďalej žalovaný namietal, že pred uzavretím Zmluvy o splátkovom úvere pôvodný veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní jeho schopnosti ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Dôsledkom porušenia tejto povinnosti je, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na záver odôvodnenia odporu žalovaný uviedol, že keďže je úrok súčasťou odplaty, výška úroku nemôže byť v Zmluve o úvere vyššia, ako je výška odplaty.

5/ Podľa ust. § 11 ods. 1 Zák.č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní sa vydaný platobný rozkaz podaním odporu zrušuje.

6/ Odpor bol postupom podľa ust. § 167 ods. 3 Zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) doručený na vyjadrenie zástupcovi žalobcu. Žalobca sa prostredníctvom svojho zástupcu k odporu vyjadril. Vo vyjadrení k námietke nesplnenia podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a súčasne bolo preukázané, že žalovaný bol pôvodným veriteľom (bankou) opakovaně vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvami zasielanými od roku 2015 do 2017 a výzvou označenou ako "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018", spolu s ktorou bola predložená aj doručka, ktorá preukazuje doručenie tohto oznámenia žalovanému. Nepretržité omeškanie žalovaného viac ako 90 dní bolo preukázané jednak Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok (omeškanie v trvaní 844 dní) a výzvami pôvodného veriteľa. Pôvodný veriteľ (banka) v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok (poznámka súdu: podľa predložených Všeobecných obchodných podmienok ide o bod 6.3) zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky. Poukázal na ust. § 45 ods. 1 Obč. zák. (teória dôjdenia), v zmysle ktorej účinnosť adresovaného právneho úkonu predpokladá, že prejav vôle dôjde adresátovi, t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície a už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. K oznámeniu o postúpení pohľadávok uviedol, že spolu s týmto oznámením preložil súdu podací hárak, ktorý preukazuje odoslanie tejto písomnosti žalovanému (poznámka súdu: podací hárak k oznámeniu o postúpení súdu nebol predložený). V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.06.2003, v zmysle ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza, bez tohto, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 92 ods. 2 Zákona o bankách nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok, keďže norma obsiahnutá v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade vo vzťahu k žalovanému, ale len administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa ust. § 50 ods. 1 Zákona o bankách. Vo vzťahu k dĺžke omeškania žalovaného uviedol, že toto presiahlo jeden rok a vzhľadom na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je tohto názoru, že pôvodný veriteľ (banka) by konal v súlade s týmto ustanovením aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 12Co/223/2015 zo dňa 16.03.2016. Ďalej poukázal na to, že vo VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, v ktorých si zmluvné strany dohodli

možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy, pričom takáto dohoda je v zmysle ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách, možná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017. Na záver uviedol, že pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti podaním zo dňa 01.03.2018 pôvodný veriteľ postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojitosti s ust. § 565 Obč. zák. Pôvodný veriteľ využil svoje právo zosplatiť pohľadávku, súčasne upozornil žalovaného, že toto právo si uplatňuje a právo na zosplatenie využil pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu troch mesiacov.

7/ Vyjadrenie žalobcu bolo postupom podľa ust. § 167 ods. 4 C.s.p. doručené zástupcovi žalovaného s tým, že mu bolo umožnené sa k nemu vyjadriť. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 30.07.2020, v ktorom uviedol, že s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 je názor žalobcu na výklad ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nesprávny a praxou prekonaný. Podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách sú z povahy veci podmienkami, bez ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Žalobca zatiaľ nepreukázal, že došlo k zosplateniu uplatneného nároku v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák. Keďže pohľadávka sa nestala splatnou nebola ani postupiteľná, t.j. neboli splnené podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

8/ Vyjadrenie zástupcu žalovaného bolo doručené zástupcovi žalobcu dňa 13.08.2020.

9/ Zástupca žalobcu na výzvu súdu k preukázaniu vynaloženia odbornej starostlivosti pôvodného veriteľa za účelom posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podaním doručeným súdu dňa 04.08.2020 zaslal súdu odpoveď pôvodného veriteľa k preverovaniu bonity žalovaného v znení, že primárna návratnosť úveru bola overená nasledovne: klientom deklarovaný príjem 380,- Eur, bankou akceptovaný príjem, overený na základe interných informácií 213,- Eur, náklady na domácnosť 90,- Eur, existujúce záväzky 79,47 Eur, maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov (55% z akceptovaného príjmu). Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 38,- eur . 213,- Eur. 55% - 79,47 Eur = 38,- Eur). Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok, teda podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta je splnená. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra.

10/ Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.10.2020, na ktoré sa nedostavil zástupca žalobcu, ktorý sa ospravedlnil podaním zo dňa 26.10.2020. Nedostavili sa zástupca žalovaného, ako ani žalovaní, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili. Súd postupom podľa ust. § 180 rozhodol tak, že pojednávanie sa bude konať v neprítomnosti zástupcu žalobcu, zástupcu žalovaného a žalovaného.

11/ Súd vykonal dokazovanie prečítaním podstatného obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávok vrátane Prílohy, Zmluvy o splátkovom úvere vrátane štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, VOP, Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 vrátane doručky, Sadzovníka Slovenskej sporiteľne, a.s., výzvy zo dňa 18.12.2018, výpisu z úveru, oznámenia o postúpení pohľadávky, pokusu o zmier, vrátane podacieho hárku, upozornenia na omeškanie zo dňa 02.12.2015, upozornenia na omeškanie zo dňa 04.12.2016, upozornenia na omeškanie zo dňa 29.12.2016, upozornenia na omeškanie zo dňa 31.01.2017, výzvu zo dňa 16.03.2017, výzvy zo dňa 27.01.2018.

12/ Podľa ust. § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13/ Podľa ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

14/ Podľa ust. § 52 ods. 1,2 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15/ Podľa ust. § 54 ods. 1,2 Obč. zák., zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16/ Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17/ Podľa ust. § 524 ods. 1,2 Obč. zák., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18/ Podľa ust. § 525 ods. 2 Obč. zák., nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19/ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20/ Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21/ Podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k dátumu uzavretia Zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22/ Podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom k dátumu uzavretia Zmluvy o úvere, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie

pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23/ Podľa ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. 72b) Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; 72c) takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu 72d) najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

24/ Súd vec na základe citovaných zákonných ustanovení právne posúdil nasledovne:

25/ Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom, ktorý pri uzatváraní zmluvy poskytoval spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaným ako dlžníkom, ktorý pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolenia, bola dňa 16.09.2015

uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 5077359890, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákonná úprava Zák. č. 129/2010 v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ako aj zákonná úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv uvedená v ust. § 52 a nasl. Obč. zák.

26/ Na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 5077359890 zo dňa 16.09.2015 poskytol žalovanému jednorazovo úver na vo výške 300,- Eur. Išlo o spotrebný úver na čokoľvek. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 36 mesačných splátkach po 12,14 Eur s dátum prvej splátky 25.10.2015, so splatnosťou splátok vždy do 25. dňa v mesiaci, s výškou úrokovej sadzby 22,90 % ročne, výškou RPMN 29,01 %, s výškou priemernej RPMN 33,96 %, s odplatom 24,54 %, s celkovou čiastkou spojenou s úverom vo výške 436,26 Eur a s dátumom konečnej splatnosti úveru 25.09.2018.

27/ Keďže žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na nesplnenie zákonných podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách súd sa musel zaoberať posúdením dôvodnosti tejto námietky. Ustanovenie § 92 ods. 8

Zákona o bankách vymedzuje a definuje podmienky za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, ktorou sa rozumie i pobočka zahraničnej banky buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta tohto ustanovenia definuje dve takéto podmienky a to písomnú výzvu banky uvažujúcej o postúpení nesplácanej úverovej pohľadávky adresovanú klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou je trvajúce viac ako 90 dní omeškanie klienta so splácaním čo i len časti jeho peňažného záväzku, ktoré musia byť splnené súčasne. Druhá veta tohto ustanovenia potom upravuje situácie, za ktorých aj napriek splneniu podmienok postúpenia banka uplatniť právo postúpiť pohľadávku nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva splní. A rovnako upravuje aj prípad, v ktorom uvedené obmedzenie banky neplatí vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti peňažného záväzku trval kvalifikovaný čas, presahujúci jeden rok. Posledná veta uvedeného ustanovenia vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkovi aj dokumentácie o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka. Predmetné zákonné ustanovenie je kogentné a vymedzuje podmienky postúpenia "bankového úveru" na nebankový subjekt (nejde len o otázky bankového tajomstva, ako tvrdí žalobca).

17/ Pokiaľ ide o existenciu písomnej výzvy banky adresovanej žalovanému ako dlžníkovi, ktorou ho banka vyzýva na zaplatenie nesplácaných omeškaných splátok úveru žalobca predložil súdu viaceré výzvy, konkrétne upozornenie na omeškanie zo dňa 02.12.2015, upozornenie na omeškanie zo dňa 04.12.2016, upozornenie na omeškanie zo dňa 29.12.2016, upozornenie na omeškanie zo dňa 31.01.2017, výzvu zo dňa 16.03.2017, výzvu zo dňa 27.01.2018, ktorou banka súčasne upozornila žalovaného aj na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť svojej pohľadávky, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 vrátane doručky podpísanej dňa 07.03.2018 (poznámka súdu: na doručke ako podpis adresáta nie je uvedené meno a priezvisko žalovaného), výzvu zo dňa 18.12.2018, ktorou banka súčasne upozornila žalovaného, že svoju splatnú a nezaplatenú pohľadávku je oprávnená postúpiť. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietal doručenie výzvy zo dňa 18.12.2018, ako aj výzvy zo dňa 27.01.2018 a rovnako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018. K uvedeným listinám žalobca predložil len jeden dôkaz o doručení a to doručku podpísanú dňa 07.03.2018, ktorou žalobca preukazoval doručenie Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, žalovanému. K ostatným výzvam a upozorneniam žalobca nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci ich doručenie žalovanému, resp. preukazujúci aspoň danie týchto listín na poštovú prepravu. Pokiaľ ide o predloženú doručku znejúcu na meno žalovaného ako adresáta a podpísanú dňa 07.03.2018 súd zistil, že na doručke v kolónke "svojím podpisom potvrdzujem prevzatie tejto písomnosti" je uvedený podpis znejúci na iné meno a priezvisko (poznámka súdu: pravdepodobne Oláhová Zuzka) ako je meno a priezvisko žalovaného a keďže žalovaný namietal, že ani toto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti mu nebolo doručené, je na žalobcovi dôkazné bremeno preukázania jeho tvrdenia, že toto oznámenie bolo žalovanému doručené. Písomnú výzvu banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné podľa názoru súdu považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ust. § 45 ods. 1 Obč. zák., v zmysle ktorého na to, aby právny úkon vyvolal zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta, v danom prípade žalovaného. Žalobca nepreukázal, že by niektorá z preložených výziev, či upozornení boli doručené žalovanému, resp. že boli aspoň odoslané žalovanému, teda že by sa boli dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Rovnako nepreukázal ani doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanému, pretože na predloženej doručke podpísanej dňa 07.03.2018, nie je ako podpis adresáta uvedené meno a priezvisko žalovaného a žalovaný doručenie tohto oznámenia popieral, pričom žalobca iný dôkaz o doručení tohto oznámenia žalovanému nepredložil. Tu súd poukazuje na to, že pokiaľ vo VOP v čl. 6.3 si strany zmluvne dojednali, že písomnosť

doručovaná poštou je doručená na tretí deň po jej odoslaní, ide o zmluvné dojednanie, ktoré nevyhovuje ust. § 45 ods. 1 Obč. zák., (strany aplikáciu tohto kogentného ustanovenia Občianskeho zákonníka nemôžu vylúčiť dohodou a navyše v danom prípade nebolo preukázané ani samotné odoslanie písomnej výzvy zo strany banky (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/412/2016 zo dňa 31.08.2017).

18/ Definovanie podmienok, za ktorých banka môže pristúpiť k postúpeniu pohľadávky je úpravou, ktorej zmyslom a účelom je to, že bez splnenia týchto podmienok nemôže dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Zákon o bankách je špeciálnym predpisom ku Občianskemu zákonníku. Tento zákon stanovuje osobitné hmotnoprávne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Podľa ust. § 525 ods. 2 Obč. zák. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Keďže v konaní nebolo zo strany žalobcu preukázané doručenie, resp. aspoň odoslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi, ktorý je nepretržite viac ako 90 v omeškani, nebola splnená prvá podmienka ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, t.j. neboli splnené osobitné zákonné podmienky na platné postúpenie pohľadávky banky, potom je takéto postúpenie v rozpore so zákonom (v danom prípade so Zákonom o bankách) a v zmysle ust. § 525 ods. 2 Obč. zák. vylúčené a zakázané. Nerešpektovanie takejto zákonnej úpravy má potom za následok neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok podľa ust. § 39 Obč. zák. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje, pričom tá strana sporu, ktorá je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Pretože žalobca nie je nositeľom práva voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky z predmetného bankového úveru zo spotrebiteľskej zmluvy, súdu neostávalo nič iné, iba žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako postupníka, zamietnuť. Rovnaký právny názor vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018.

19/ Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že súčet všetkých omeškaní žalovaného presiahol jeden rok a v takom prípade z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevyplýva podmienka preukázateľného doručenia písomnej výzvy banky dlžníkovi pred postúpením a v tomto smere poukázal aj a rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 12Co/223/2015 zo dňa 16.03.2016 súd sa s touto argumentáciou ako ani s citovaným rozhodnutím nestotožňuje a poukazuje na argumentáciu uvedenú v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 v znení, že "časť úpravy o tom, že uvedené neplatí sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky napriek neskoršiemu plneniu klienta a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých k postúpeniu možno vôbec pristúpiť" a tento právny záver súd považuje za správny a úplne sa s ním stotožňuje.

20/ Pokiaľ zástupca žalobcu argumentoval, že vo VOP postúpenie pohľadávky banky nebolo podmienené písomnou výzvou a ani omeškani dlžníka súd uvádza, že zmluvné dojednania čl. 12.4 a 12.5 VOP banky, ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť predmetnej Zmluvy o úvere, neboli individuálne dojednané. VOP nie sú spotrebiteľom podpísané a aj keby boli spotrebiteľom podpísané, ich obsah spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a je veľmi vysoko pravdepodobné, že bežný spotrebiteľ si pri uzatváraní zmluvy

nemohol podrobne prečítať celé VOP a už vôbec nie str. 7 VOP, na ktorej sa nachádza predmetné dojednanie, ktoré spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, a preto je predmetná zmluvná podmienka ako neprijateľná, absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.) Takéto dojednanie totiž výrazne zjednodušuje pozíciu dodávateľa - banky, pričom spotrebiteľ vstúpil do predmetného záväzkového vzťahu s bankou práve preto, že banka je regulovaný subjekt podliehajúci určitým pravidlám podnikania, obozretnosti, dôveryhodnosti a dohľadu príslušného regulátora. Predmetná zmluvná podmienka je "skrytá" v predtlačenom texte VOP, ktorý si bežný spotrebiteľ nemá možnosť zodpovedne, riadne prečítať a uvedomiť si jeho následky. K námietke zástupcu žalobcu, že odchylné zmluvné dojednanie medzi bankou a klientom s poukazom na ust. § 89 ods.1 Zákona o bankách bolo možné a je v súlade so zákonom súd uvádza, že takéto možnosť odchyliť sa od ustanovení Zákona o bankách je síce zakotvená v ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách, súd však poukazuje na ust. § 52 ods. 2 vety prvej a druhej Obč. zák., podľa ktorého ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Ust. § 54 ods. 1 Obč. zák., v ktorého prvej vete je uvedené, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa treba podľa názoru súdu vykladať extenzívne v tom zmysle, že ak sa na prvom mieste zmluvné podmienky nesmú odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, musí sekundárne platiť aj to, že dané

pravidlo dopadá aj na osobitné právne predpisy, (v danom prípade Zákon o bankách § 92 ods. 8), ktoré môžu regulovať niektoré aspekty dojednávania spotrebiteľských zmlúv. Iba pri takomto výklade možno docieľať želanú ochranu práv spotrebiteľa s účinkami pre všetky prípady právnej úpravy dojednávania spotrebiteľských zmlúv. Následne tak bude platiť, že ak popri Občianskom zákonníku bude existovať parciálna úprava ochranných noriem aj v iných predpisoch, bude potrebné ustanovenie § 54 ods. 1 Obč. zák. interpretovať tak, že zmluvné podmienky sa nebudú môcť odchyliť od Občianskeho zákonníka a od osobitného predpisu súčasne. Z uvedeného potom plynie, že banka a žalovaný si zmluvne nemohli právne relevantným spôsobom dohodnúť odchylnú úpravu postúpenia od podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorá je v konečnom dôsledku v neprospech spotrebiteľa. Obdobný právny názor vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/329/2018 zo dňa 31.10.2019.

21/ K námietke zástupcu žalovaného, že nedošlo k zosplateniu žalovanej pohľadávky v súlade s ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Obč. zák., teda že postupovaná pohľadávka sa nestala splatnou súd uvádza, že nemal v konaní preukázať doručenie, resp. aspoň odoslanie výzvy pôvodného veriteľa žalovanému ako spotrebiteľovi podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák., preto ani nemohlo dôjsť k platnému zosplateniu pohľadávky oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018, ktorého doručenie, resp. aspoň odoslanie žalovanému rovnako nemal súd preukázať. Avšak v danom prípade by to nebolo pre účely postúpenia pohľadávky podstatné, pretože konečná splatnosť úveru nastala dňa 25.09.2018, t.j. ešte pred postúpením pohľadávky (Zmluva o postúpení bola uzavretá dňa 22.03.2019). Súčasne súd uvádza, že je oprávnený (osobitne, ak to strana sporu spochybňuje) skúmať platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky aj za situácie, že postupca dotknuté postúpenie pohľadávky dlžníkovi oznámil. Uvedené nič nemení na urobenom závere súdu o neplatnosti postúpenia žalovanej pohľadávky z dôvodu nedodržania podmienok podľa ust. § § 92 ods. 8 Zákona o bankách (nepreukázanie doručenia, resp. aspoň odoslania písomnej výzvy banky).

22/ Súd len na záver dodáva, že vzhľadom na to, že zamietol žalobu pre nedostatok aktívne vecnej legitímácie žalobcu ďalej sa už nezaoberal ďalšou obranou žalovaného uvedenou v odpore, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti zo strany pôvodného veriteľa týkajúcej sa posúdenia s odbornou starostlivosťou schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a týkajúcou sa námietky, že ak je úrok súčasťou odplaty, výška úroku nemôže byť v zmluve o úvere vyššia ako výška odplaty.

23/ O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojitosti s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že priznal žalovanému ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi ako strane, ktorá mala v konaní neúspech, a to v rozsahu 100 %.

24/ Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 355 ods. 1 a 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

Právo podať odvolanie nemá útití, ktorí sa tohto práva vzdali.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalobca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, žalovaný môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.